

PRZEBACZENIE I PRZYWRÓCENIE

W 2 rozdziale 2 Listu do Koryntian czytamy o przywróceniu brata, którego Paweł zdyscyplinował w 1 Liście do Koryntian 5. Ale teraz Paweł mówi, że: „wystarczy mu kara, jaka została nałożona przez większość i teraz powinni mu dodać otuchy i okazać miłość” (2Kor 2:6-8). Ten brat nauczył się tej lekcji, gdy wszyscy w zborze zaczęli od niego stronić, bo wtedy zobaczył jak ciemno jest w świecie. Postawił sprawę jasno i porzucił swoją grzeszną drogę, jednak teraz, siedząc samotnie w domu był zniechęcony i przygnębiony. Paweł zwrócił się więc do zboru, aby dodali mu otuchy.

Celem takiego dyscyplinowania jest doprowadzenie takiego brata do pojednania z Bogiem i zborom. Ojciec nie karci swojego syna po to, aby uciekł z domu, tylko po to, żeby był lepszy. Jeśli syn się buntuje będąc dorosłym, to ojciec może mu kazać opuścić dom. Jednak, gdy syn zrozumiał tę lekcję jak syn marnotrawny, to ojciec z powrotem radośnie powita go w domu. Właśnie to mówi tutaj Paweł: „Komu wy coś przebaczacie, temu i ja wybaczam” (2Kor 2:10). A dalej jest słowo skierowane do nas wszystkich. „Musimy sobie nawzajem przebaczać, aby nie podszedł nas szatan” (2Kor 2:11), ponieważ życie w nieprzebaczeniu w stosunku do jakiejś osoby, jest bardzo niebezpieczne.

Jeśli ktoś zrobił ci krzywdę, a ty mu nie chcesz przebaczyć, wtedy szatan może zniszczyć Ci życie. Osoba, która Ci zaszkodziła może później pokutować i wejść do Królestwa Bożego, ale ty, nie robiąc jej nigdy nic złego, możesz pójść do piekła tylko dlatego, że jej nie przebaczyłeś. To może wyglądać niesprawiedliwie, gdy osoba, która zrobiła coś niewłaściwego idzie do nieba a ten, który od niej ucierpiał idzie do piekła. Ale może się zdarzyć, że on się nawróci, a ty mu nie przebaczysz. Jezus powiedział, że „jeśli nie odpuszczysz ludziom, to i twój Ojciec nie odpuści twoich przewinień” (Mt 6:15). Jeśli Twój Ojciec ci nie przebaczy, to w jaki sposób chcesz się dostać do nieba? Jeśli umrzesz nie przebacząc wszystkim, to tak jak powiedział Jezus, pójdiesz do piekła niezależnie od tego, jak długo byłeś wierzący. Tak więc od samego początku musimy rozwijać w sobie nawyk przebaczenia, gdyż bez względu na to, co zrobili nam inni, szatan uzyskuje wtedy nad nami przewagę.

Paweł pisze, że „jego zamysły są nam dobrze znane” (2Kor 2:11). Szatan zawsze robi wszystko abyśmy się potknęli. Jak myślisz, dlaczego on Ci nieustannie przypomina o złych rzeczach, które Ci uczyniono w przeszłości? Czy myślisz, że on z Tobą sympatyzuje? Nie, on przestał nakręcać tamtą osobę, aby teraz krzywdzić Ciebie. Jeśli myślisz, że on teraz trzyma z tobą, to znaczy, że nie znasz jego zamysłów. Wybacz mi, ale gdy przychodzi do mnie jakiś brat i narzeka, że ktoś wyrządził mu wiele zła, to ja go pytam: Czy on go też ukrzyżował? On mówi, że nie. Więc mówię mu: To masz jeszcze długą drogę przed sobą, aby stać się jak Jezus, ponieważ On przebaczył nawet tym, którzy Go ukrzyżowali.

W 2 Liście do Koryntian 2:14, Paweł daje świadectwo: „*Bogu niech będą dzięki, który nam zawsze daje zwycięstwo w Chrystusie*”. Jezus stał się dla mnie wyzwaniem, już wiele lat temu. Zastanowiły mnie wtedy te słowa, a zwłaszcza słowo „zawsze”. Czy to możliwe, że Paweł zawsze doświadczał triumfu, dziękując Bogu za takie życie? Paweł nie pisze, że idzie triumfalnie przez życie, dzięki swojej mocy. Tylko mówi, że to Bóg zawsze prowadzi go do zwycięstwa, dlatego zawsze jest zwycięzcą. On nie był doskonały i czasami też się poślizgnął. Pod koniec swojego życia nawet się zdenerwował i zaczął krzyknąć na arcykapłana (Dz 23:3). Jednak, kiedy sobie uświadomił ten grzech, to natychmiast się uniżył i poprosił o przebaczenie, i jego społeczność z Bogiem została natychmiast przywrócona - a on nadal żył zwycięskim życiem.

Zac Poonen

Restoration and Forgiveness / 09.10.2016